Advent - Segon diumenge

Per Administrador el dg., 05/12/2010 - 09:00

Is 11,1-10
Rm 15,4-9
Mt 3,1-12

de *SENTINELLES, ben CONSCIENTS* (*1r dium*.) **pel *CONSOL DE LES ESCRIPTURES*** *d'enguany.*Encenem el segon dels ciris de la *Corona,* simbolitzant la resposta a *convertir-se,* tot girant-nos vers el Crist -raó de ser del **Baptista** en boca de Jesús- que s'identifica amb la dita d'Isaïes: *Una veu crida en el desert: obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí.*Em vull deixar dur pel ritme de les **Lectures** d'enguany: ¿Heu reparat en les paraules de S. Pau?. Molts -jo m'hi compto- hem fet l'*experiència* que ell ***parla*** -per molt que ens hi resti molt camí a fer-: *Tot el que diuen les Escriptures és per a instruir-nos a nosaltres, perquè la* ***força*** *i el* ***consol*** *que elles donen, ens ajudin a mantenir la nostra* ***esperança.*** Per mitjà de l'Escriptura es Déu qui ***ens hi parla***.1. És gran la profunditat de **PAU:** mentre peregrinem per aquesta vida, ens cal una dosi forta *d'****esperança*****,** per tal d'avançar en el camí, ja que se'ns bombardeja amb trets de tots els calibres, que miren de fer-nos-la perdre per *ofuscació del cor*.Remenant, fa uns dies, uns retalls de diaris trobava aquest de fa alguns anys : un home de lletres francés de 62 anys, que s'havia tret la vida, deixava unes ratlles on manifesta que *una tal mort ve a ser* ***l'acte més coherent i on millor havia reeixit des que tenia ús de raó.*** (Aparqueu per uns moments la dada).**Les ESCRIPTURES** a tot aquell que *en moments forts* de l'existència -també en *els quotidians*- les llegeix amb l'adient actitud d'esperit, transmeten una gran dosi de la *coherència bíblica, d´aliment i consol, d'il·luminació i de força.* Ens recorden, igualment, que ens hi cal afegir la virtut de la ***paciència =*** capacitat d'*aguantar* amb una certa elegància i de sostenir davant d´ells els enigmes de l'existènciaSens dubte que el mateix ***CONSOL de les Escriptures*** hi ajuda: ens fa més valents per a afrontar l'aparent cul de sac o per rectificar el que calgui: *Que Déu, veritable font de consol i de paciència* ens parli per aquestes Escriptures.**2. Les Escriptures també ens conviden a *SOMIAR*** amb l'ús dels registres més poètics per a expresar i parlar de Déu, sobre tot a la **1ª lectura d'ISAÏES:** *Diga'm el que esperes i et diré qui ets*. El seu escrit (pertany a una altra figura de l'Advent) va ser consignat uns 700 anys abans del seu compliment en JC. Certament parlava d'una *esperanza* ***a llarg termini*** pel que fa a la plenitud de realització. L'esperança bíblica ens sembla fora mida, idealista o somiadora, esgotant els registres de la humana comunicació, com la d'un que -impotent per a formular totes les excel·lències i el meravellós sentit del **terme** a que s'encamina la Història- es veu forçat a descriure els temps messiànics amb les imatges de *Paradís* que hem sentit, del mateix estil i origen que les del **Gènesi**: *Aquell dia la soca de Jessé* (pare del rei David) -que semblava tallada i seca- ***treurà un rebrot.*** En aquest *rebrot hi habita sencera la plenitud divina,* simbolitzada pels *quatre esperits* o *vents que reposen damunt d'ell:* -***farà justícia,*** *i no judicarà per les aparències* **-**i, per tal de significar-nos *l'****harmonia*** que ve a instaurar, fa ús de la més ardida imatge del propi llibre del Gènesi: és tal ***la pau*** que ens porta als homes que, fins i tot ***passa*** a les relacions entre la llavor de l'home *(l'infant*) i els animals (*la serp*) que -com abans del pecat- conviuen amicalment: *els nens ficaran la mà dins l'amagatall de la serp, i les criatures jugaran sobre el cau de l'escurçó..* I dóna la raó: -*perquè* ***el CONEIXEMENT DEL SENYOR*** *haurà omplert el país;* aquell **coneixement** i aquella **ciència** que hom perd a la *paràbola* del *Paradís,* quan vol posseïr-los al marge del Senyor, suprema ***veritat*** de l'home. -¿Oi que una tal profecia sembla treta d'un somni? **-**Doncs, l'**Advent** ens hi convida a creure-ho i a una confiada expectació.**3. JESUCRIST** -només ell- és l'únic capaç d'implantar aquest món *nou*, i no ens convida a *somiar-lo gratuitament:* la soca divina, nova i verda, en terra àrida i al bell mig del poble, destinada a uns homes i dones que semblaven acabats, sense sortida i desfets, *ja ha brotat:* ***és aquí.***-I si al nostre amic -l'escriptor francés esmentat- treure's la vida ho veia com ***l'acte més raonable*** *de la seva existència, ja que se sentia incapaç de suportar-la*-per a nosaltres **hi ha Un,** *capaç de fer-nos caminar* ***vers la gran ESPERANÇA****,* que Déu mateix ha sembrat en el nostre cor.**4.** En arribar a aquest punt, fóra assenyat adreçar la mirada a **JOAN BAPTISTA,** figura d'aquest **Advent** (amb Maria i el vell 1r. Isaïes, l'home que donà testimoni de Jesús -tot assenyalant-lo amb el dit)-. Sentim-lo expresar-se amb paraules i en actes. Ell coneix bé el seu lloc: *Jo no sóc pas digne ni d'ajustar-li el calçat..* i ens demana conversió i coherència, prendre's la pròpia mida amb lucidesa i ***humils.*** Recordeu les dures invectivas contra fariseus i escribes -es tenien per millors que els altres; *Déu, però, pot suscitar fills d' Abraham d'aquestes pedres-.* No tenen sentit, a la seva Presència, els títols nobiliaris, ni és lícit menysprear ningú. Els humils detecten coses amagades als superbs i, una d'elles, és *el misteri del meu germà,* sovint amagat i costós de valorar.

ETIQUETES
CONSOL PACIÈNCIA ESPERANÇA ESCRIPTURES JOAN BAPTISTA PAU SOMNI